

НАРОД

»Народ« излази свакога дана по подне.
Штампарија се налази у улици Коломбс број 6.
Власник
КРСТА Љ. МИЛЕТИЋ

Рукописи се не враћају.
Огласи и белешке наплаћују се по погодби.
Редакција је у улици Коломбс број 6.

FERRO IGNIQUE

Из инстинктивне тежње за одржањем егзистенције, из које се вековима и у свима фазама културног развоја појављивао, кад више кад мање, људски егзистенцијални великих размера, створила се код Немаца, развијањем снаге, обест и пушта насилничка жеља да се наметну за господара целом свету.

Мир који је предлагала Америка пред свој улазак у рат, а који би омогућио подједнака права и малим и великим народима, за њих је изгледао иронија.

Код њих је и поникла теорија да је право у сили односно да онај има и право ко има силу. То су концепције и њихове аутократије и њихове крајње демократије. Мач и огањ имају да донесу право, односно да наметну силу и угњетавање у место равноправности и давања могућности целој свету да живи и да се развија.

Али свет је осетио врло добро шта лежи у таквим идејама и колико ужасних последица оне морају да имају, ако би се оствариле. Из дана у дан све је јасније целој свету да остварање таквих идеја представља слом слободе, крај праву, благослов насиљу. Свет је на чисто да сентиментална философска расправљања о подједнаком на живот праву свију људи не представљају ништа, и да, у место велике и мирољубиве хришћанске благодати која тра-

жи да окренеш и други образ ономе ко те удари по једноме — има да се лати и самистих средстава и да врати око за око и зуб за зуб. Треба уразумити непријатеља оним средствима, која он сматра као једини добар разлог.

И непријатељ већ то осећа. Стара теорија »ferro ignique« добила је као одговор ударац на ударац. Почине, сигурно, да се схвата, да неће лако да упусти своје огњиште, своју кућу, своје добро и своју слободу, човек кога нападну без икаквог разлога и који зна врло добро да у свему томе лежи његов живот и његово све. И инспирисан тим високим етичким сазнањем, место охолим и пустим бесом, тај човек, цео тај свет, бори се витешки и силно, не подајући се сили.

ИЗ КОЛОНИЈА

Велингтон. — Ново-Селандски парламент сазван у ванредну седницу једнодушно је одлучио, да, као одговор на позив Лојда Џорџа, Нови-Селанд мора учинити све могуће да помогне царску енглеску владу.

ВЕРА И ПОУЗДАЊЕ

Рим. — Генерал Дијак упутио је трупама ову наредбу: »Натеран унутрашњим неприликама да тражи пошто по то брзо решење огромног светског конфликта, непријатељ је за месец дана страшне битке бацио целокупну своју снагу против фран-

цуско-енглеских армија, проливајући немилосрдно крв својих војника. Стојичка чврстина и јунаштво наших савезника зауставили су и саломили очајни немачки напад. Сви непријатељеви покушаји били су узалуд, и све ће његове намере пропасти јер жестина није увек разлог за успех. У овом свечаном часу јуначке борбе, у којој се и ми заједнички боримо за општу ствар, Италија прати са осећањем дубоког поуздања и дивљења храбре француске и енглеске борце. Нека би ови епски подвизи били нов разлог сигурне вере, нов доказ непомућеног поуздања. Нека свуда где се боре армије слободних народа глас слоге понови непријатељу: Овуда не може!»

ПОЉСКО ПИТАЊЕ

Цирих. — Дискусија о Пољској у немачком горњем дому показује, да преовлађују на свим странама такозвани велики циљеви. Једино начело у одређивању граница: војничка сигурност, једино начело за свако друго одређивање: немачки једностран интерес. Пруска влада кроз уста министра пољопривреде пристаје на то. Већ је Хертлинг у осталом био наговестио неку исправку границе према Пољској, исправку која се ипак морала свести на минимум, због војничке нужде. Војничка нужда није одређена ствар, и према тумачењима може се присајединити Немачкој од пола милиона па до два милиона Пољака, придруживши их оним три и по милиона, који се већ налазе у границама Пруске.

За време дискусије кнез Салм Хоретмар, познати анексиониста, дотакнувши се литванског питања жестоко је напао Ердбергера који је, како је познато, фактотум ове нове државе. »Био бих веровао — каже — да овај господин, који је учествовао у једној крађи, који је учинио много зла нашем народу, који је тако мало достојан вере, кога министарство упркос тога употребљава у важним мисијама у иностранству... У том моменту су га прекинули и онда је он прешао на ратну оштету, тражећи да се наметне непријатељу најтежа ратна оштета. Треба нам — каже — одштета у сировинама и готовом новцу. Пољска краљевина мора учествовати у ратним теретима. Што Пољска буде слабија, то ће нам бити лакши марш на Исток».

Десница га прекида и узима реч министар унутрашњих дела Древе који је противно министру земљорадње говорио помиљивим тоном о Пољацима, али разуме се увек са жељама да се ојача германизам.

»Франкфуртер Цајтунг« забринут је с обзиром на будуће националне борбе које ће избити оваквим увећањем. Пољаци, који остану изван границе — пише — биће трајна противнемачка жива, па чак и они у савезничкој Аустрији. Ако се правично не реши пољско питање, остаје нерешен и цео ред ствари у низу држава од Финске до Румуније.

КИЛМАНОВ ПОЛОЖАЈ

Цирих. — Вести из Берлина сагласне су, да Килманов положај постаје критичан. Министар жестоко нападају конзервативци, а напустили су га и либерали.

Конзервативци пребацују Килману због његових псеудо-либералних осећања, намеравајући да у исто доба тиме погоде и Хертлинга и изборну реформу у Прусској.

Либерали напуштају Килмана због мира у Букурешту. Министар не помаже ни једна странка. Његови лични пријатељи постали су сматра још као критична, али ће постати после дефинитивног закључења мира са Румунијом, којим изгледа

да је највеће користи извукла Аустрија.

У берлинским политичким круговима помињу се већ наследници. Изгледа да Билон није престао да сања да опет постане канцелар.

Штампа са деснице међутим жестоко напада уговор о миру са Румунијом, о коме се за сада знају само главни потези. »Дајче Тагес Цајтунг« љут је као змија, што је Килман дозволио, да га изигра Чернин, и тиме упропастио будућност Немачке на Балкану.

ЗАПАДНИ ФРОНТ

Париз. — Енглески и француски војни критичари пишу, да је непријатељево наступање заустављено после доласка француских појачања на енглески фронт — Хавасова Агенција сазнаје да је од 8 марта концентрисано 200 немачких дивизија на фронту од Армантијера до Ноајона. До сад је већ ангажовано у борби 120 дивизија.

Париз. (званично) — Артилериска активност на левој обали Авре и између Мондијера и Ноајона. Одбијен непријатељски испад северно од Ремса.

Преконоћ је настављена борба у области Шешпреја. Повратили смо готово сав изгубљени терен. Америчке јединице, борећи се поред нас, такође су одбиле један снажан непријатељски напад на овом истом сектору.

Више наших испода у Лорену и у Вогезима.

Лондон. — Пуковник Репингтон у »Морнинг Посту« говори нарочито о петој енглеској армији. Он

вели, да су Енглези на захтев Француза, због оправданих политичких и војничких разлога 7 јануара проширили свој фронт све до Оазе.

8 марта, пета енглеска армија, која је састојала од 14 дивизија, заузимала је фронт од Бариси до Лафер, дакле фронт од 40 миља. Свака дивизија била је састављена од 9 баталона место 12. Трупе су утврђивале положаје. Одбранбени положаји састојали су се од добро утврђених предњих положаја, положаја за борбу и прихватних положаја. Рад на утврђивању прихватних положаја није био потпуно довршен и ако су трупе на њему без одмарања радиле. Сви су положаји били минирани. Бројно, 11 дивизија налазило се на предњим положајима, а 3 у резерви.

Против ових слабих снага Немци су употребили 40 дивизија и 2500 топова. Тако се сваки енглески војник борио против 4 немачка, док је на сваки енглески топ долазило по 2 немачка.

стране нагибање лађе, која се готово устремила на мене. Изгледало ми је да ће да ме поклати, али срећом њен задњи део био је пун воде, претегао и исправио лађу у вертикалан положај, и тако је одвучао у бездан. Када сам је спазио у том положају, учинила ми се већа од Олимпа и смрт ми је изгледала толико близу, да нећу стићи још једанпут ни да узданем. Али она ишчезну као магла и пред мојим очима блесну глатка површина воде. Ту сам осетио свој васкрс.

Приберем се мало и погледам на један други сплав близу мене, на коме су неки лежали. Запливам на ту страну кроз неку дрвенарију и дођем до њега. Једва сам стигао да се ухватим једном руком за конопчић од сплава, кад ме неко загрли с леђа па се прикоча уз мене и рукама и ногама као пијавица.

ФЕЛТОН

ПРОПАСТ „АДРИАТИКА“

— Писмо једног бродоломника —

Крф, 20. III. 1918

Драги Мико,
Јавио сам ти се из Патраса, али не знам, да ли си добио све моје карте и зато хоћу понова да ти опишем моје страдање на мору.

Са Крфа сам се кренуо италијанском путничком лађом »Adriatico« 4 марта у 4 по подне. На лађи је било нас љака око 50, а затим грчких избеглица које су путовале за Америку, талијанских војника и два Француза. Свега је било људи са посадом 302. Лађа је била велика и удобна.

Кренули смо се по најлепшем времену. Море је било као огледало. Кад је наступила ноћ, појавио се

месец и светлио таквом јачином да се видело као дању. Ми смо стрепили од те месечине, јер сумарени по њој највише оперишу. Сви смо се из опрезности снабдели појасима за спасавање и највише бавили на крову.

Кад је било дубоко у ноћ, сан је све више наваливао и ми смо са нестрпљењем очекивали помрчину. Ја сам фиксирао сенку једне греде и посматрао како се споро пење. Рачунао сам да ће дуго трајати месечина и непрестано сам шетао по крову. Тек око 1 сата почео је месец да залази и небо да се облачи. Кад је помрчина била са-

свим притисла море, ушао сам у салон код својих другова. У оној помрчини нисам могао да напишам ни једну празну столицу и зато сам сео на цеви од парног грејања. Кад је један љак налио цигару, приђем столу, седнем на једну столицу и наместим се да дремам. Сви су били спокојни због помрчине и многи су тврдо заспали.

Али није дуго потрајало, кад у оној дубокој тишини одјекнуше два кратка писка сирене. Сви смо скочили са столица и полетели на врата. У томе чудно неко кршење. Први напилах врата и отворих. Кад сам погледао напоље, предамном се указа једна црна силуета налик на лађу са својим кљуном у проломљеној нашој оградни. Пођем на супротну страну и изиђем на кров код капе-

тановог места. Сви су били на ногама и у одећу, како се који затекао. Сви питају, а нико не одговара. У оној помрчини не распознајемо један другог.

Лађа је ишла старом брзином, али се нагињала на ону страну са које је ударена. Задњи крај се спуштао. Посада не ради ништа, све занемело. Путници улазе у чамце. Чамци се напунише светом. Ја стојим још на крову и, тек спазивши ону празнину око себе на лађи, уђем и ја у један чамцац. Тада чух где матрози викнуше: »niente, signori, levatevi!« Послушах и изађох из чамца. Пођох на другу страну. Приметих да осим мене нико не изиђе из чамца, а са друге стране чух неко запомагање жена и дечији врисак. Погледах у воду и спазих, да је лађа сасвим

изгубила брзину. Тада опазих, да је и машина престала да ради и упутих се понова у чамац, чији су конопци почели да шкрипе. До пола су га били спустили, када сам скочио у њега на гомилу људи. Тога тренутка помислио сам да сам решио кризу: Спасен! Али чамац, само што је стигао до воде загњури се и осетих воду под ногама. Многи се обесише о оне конопце и остадоше да се копрцају. Хватају се један за другог.

Ја запливах на воду и дочепах се другог чамца, али једва дигох ногу да ускочим, кад се и он изврте. Понова запливам и нађем се одједном усред неке дрвенарије. Ухватим се за конопцац од једног сплава, привучем се и ухватим чврсто за њега. Окренем се око себе и спазим с једне

После незапамћеног, страшног бомбардовања, Немци су напали, заштићени маглом. Наше су се предстраже јуначки одупрле, успоравајући непријатељско напредовање и наносећи му велике губитке. При узимању наших борбених положаја непријатељ је претрпео страховите губитке. Резерве пете армије јуначки су напале непријатеља и одбиле га, али не престано придолажење нових непријатељских снага натерало је било команданта ове армије да нареди одступање стопу по стопу. Ако је које одељење ове армије попустило, ипак она није потучена, сачувала је своју борбену способност, спасла две трећине својих топова и дала могућности француским трупама, да на време стигну на бојно поље.

НЕПРИЈАТЕЉ СЛАБИ

Париз.—Познати војни критичар Хенрик Биду пише у »Журнал де Дебак«, да је главни догађај 6 априла био, ако не крај, а оно бар застој битке на Лиси. Да су операције биле намењене да се постигне макар нешто, и кад би се водио рат делимичних успеха, непријатељеви би успеси били неоспорни. Али ствари изгледају сасвим другачије кад се ситуација у Фландрији посматра као део опште ситуације. Непријатељ охрабрен успесима на Лиси бацио је у борбу знатан број дивизија без велике користи по коначно решење. Ове су дивизије претрпеле врло тешке губитке.

Последњи непријатељеви покушаји, његови узалудни напори да постигне неки успех у моменту кад су браниоци утврђивали своје положаје, били су по њега убитачни. Сада се немачка војска налази у ужасним приликама. Почетни маневар, којим је непријатељ хтео одвојити француско-енглеске армије, несрећно је свршио.

Немци могу почети нови напад још жешћи него до сада и можда још много таквих напада. Већ смо при крају првог месеца битке, и ако нови непријатељеви напори не буду одлучујући, сигурно је ипак да је започело ослабљивање непријатељевих снага.

КАСАПИЦА

Париз.—Каже се да је Кронпринц, прецесујући одвише своју снагу, или рачунајући на невештину односно на духовну клоудост енглеских трупа, захтевао да се највећи део дивизија припадних са источног фронта употреби на десном крилу фронта битке. Он је тиме мислио, да ће ума-

њити заслуге другог Кронпринца. Утврдиће се, да је он задржао право да напада у масама и да на тај начин сарађује на плану раздвајања енглеско-француских армија.

Пораз, који је доживео не постигнувши одређени циљ, исто га тако раздржује као некад пораз пред Верденом. Према Мондиџеу, као и на Мези, он је мало водио рачуна о људским животима. Пукови, бригаде, дивизије за њега су причеве играчке: он баца у паклену ватру, са оном истом крвничком индиферентношћу, која му је дала надимак »Верденски касапина«.

АМЕРИЧКА ВОЈСКА

Њујорк.—Министар војни Бекер изложио је Вилзону, да ће бити потребно да се створи већа америчка војска и да се војничким припремама да максимум брзине. Бекер је дуго већао са председником пре редовне седнице министарског савета. До знаје се да ће се одмах контингент војске попети на три милиона људи и да ће вероватно доцније достићи пет милиона.

ШТРАЈК У ПЕШТИ

Берн.—Један телеграм бечког »Кореспондент Вироа« од 7 априла јавља, да су у току 6 априла радници у Пешти извели врло велика штрајк тражећи једнако и тајно право гласа. Рад је за пола сата био обустављен у свима фабрикама. Радници су доставили сопственицама фабрике, а у војним фабрикама војним властима, петицију, тражећи формацију једне владе, која ће одлучно заступати захтеве радничке класе у погледу привилегија једнаког и тајног права гласа.

Из Палестине

— Лондон.—Енглески дописник код трупа у Палестини пише ово: »После испзда коњице на железничку пругу за Хецас и разарања једног дела пруге северно и јужно од Амана, наше су се трупе окренуле западно од Јордана, водећи собом неколико хиљада јерменских избеглица, које су се хтеле склопити испред крволочних Турака. Наше трупе које су биле неточно од Јордана тамо су и остављене, да чувају мостобран код Ел Горани.

Непријатељ је намеравао да нас набаца на Јордан и да поруши мост. Овај маневар је потпуно пропao и Турци су претрпели крваве губитке. Процент изгинулих, у односу на целокупну ангажовану снагу, је особито велики. Чим се почело да смржава, Турци су отпочели да се повлаче, остављајући преконоћ ве-

лика одељења да покопају мртве. Наспрам нашег сектора виде се доста гробова. Пред одељењем на мостобрану избројано је 367 турских и немачких лешева. Зарабили смо 2 официра и 84 човека. Како је непријатељ претрпео тешке губитке и у Мусалабе, његов покушај да поруши мост на Јордану донео му је прави пораз.

СВЕ ЗА ПОВЕДУ

— Лондон.—Јављају »Тајмс« из Вашингтона да је министар војни Бекер, на повратку из Француске изјавио новинарима: »Ја се враћам из далеке Француске одушевљен подвизима војника и моралом становништва. Свуда енергична активност. Америка пред жртвама својих савезника жртвоваће све за победу«.

Дневне Вести

ПРЕСТОЛОНАСЛЕДНИКОВ ПУТ

— Пре два дана Престононаследник је отпутовао код краља Петра, који се налази на лечењу у близини Атине. По повратку вратиће посету грчком краљу Александру.

Из Атине јављају ово: Јуче у 11 часова пре подне стигао је овде српски Престононаследник, у пратњи министра Балугџића и пуковника Дамјановића. На железничкој станици Престононаследника је дочекао представник грчког краља. Престононаследник путује инкогнито. Данас ће вратити посету грчком краљу Александру.

ЗВАНИЧНИ ИЗВЕШТАЈИ

ФРАНЦУСКИ КОМИНИКЕ

— 23 сата.— Никаква акција пешадије у току дана. Обострана артиљеријска активност на разним тачкама фронта Соме, Авра и Оазе, као и на десној обали Мезе.

Северно од Сешпреја француска је линија потпуно успостављена. Немци су бомбардовали Ремс, избило је много пожара.

Извештај штаба Источне Војске.— Српска пешадијска одељења извршила су једну операцију у којој су задовољили терена.

— Енглези су извршили успешан препад јужно од Дојрана.

— Енглески авијатичари бомбардовали су, у пределу Демир Хисара, логоре и батерије непријатељске, и оборили један аероплан.

ЕНГЛЕСКИ КОМИНИКЕ

— У току ноћи после борбе одбили смо један непријатељски напад на једну нашу стражу јужно од Скарве. Артиљеријском ватром аузоставили смо једно не-

ПОШТА ЗА СРБИЈУ

— Павле Ј. Поповић телеф. бр. п. 06 моли Јована Маринковића трговца у Неготину, да извести његову породицу у Салашу да је здрав као и Милош Рајчић, Светозил Најдановић, Милош Богдановић, Жика Стевић, Александар Стојимировић, Анђел Цанић, Анђел Павловић Душан Станојевић, Степа Вучковић, Јован Стевановић, Станоје Станковић, из Сикола, Никола Петровић из М. Јасикове и Живојин Димитрашковић из Неготина.

— Никола Д. Живаковић из Н. Корита, окр. тимочког, наред митраљ. одељ. бр. п. 56 извештава свога оца Митра Ж. Вељковића да је здрав, као и Цветко и Јован М. Јовановић, зет Љубомир, Петко Виденовић, Цветко Раденковић, Јеленко Ј. Виденовић, Урош В. Цветковић Живко Живковић, Цветко Недељковић, Трифун Живковић и Илија Лазаревић.

САОПШТЕЊА

— Миливоја Николића из Миоковца ср. љубићски и Драгомира Чокица из Г. Гаревице ср. љуб., тражи Станимир Гавриловић 2 ч. 2 б. п.бр. 40., да му јаве своје адресе како би им могао послати извештаје.

— Драгомир А. Бурић рез. пешад. пуковнич. п.бр. XII моли да му јаве своје адресе: Александар Кралевић пешад. пуковнич. Драгиша М. Бурић рез. артил. капетан I кл.; Др. Антоније Михел и Рудолф Михел, секретар Осигур. Друштва »Југославија«.

— Јован Павловић трупа комора арт. пука бр. п. 210 моли свакога који шта зна о његовом оцу Стевану Павловићу и браћи Драгомиру и Милану, да га о томе извести.

— Миљко Даниловић, војник I ч. 1 бат. бив. комбинованог пука Одбране Београда има код арт. капетана Арсенија И. Миливојевића п. бр. 504 карту из Крагујевца од жене Стојне.

— непријатељско напредовање североисточно од Ипра. Прошле ноћи смо са успехом извршили једно локално предузеће у близини Робека, у коме смо побили неколико непријатељских војника и добили неколико заробљеника и митраљеза.

— Јуче после подне и прошле ноћи била је активна непријатељска артиљерија на сектору Соме и Анкра и у близини канала Ла Басе.

— Доцније.— Биле су локалне борбе у нашу корист у околини Робека, где су са успехом протеране непријатељске трупе са неколико њихових предњих тачака. У овом сектору показала је непријатељска артиљерија врло велику активност.

ИТАЛИЈАНСКИ КОМИНИКЕ

— Западно од Мори наше јуришне трупе напале су мање непријатељске положаје у области Саној. После живе борбе успеле су да разоре два положаја, а са трећег да натерају посаду у бегство. Дobili су и нешто заробљеника. На Азнагу је наша артиљерија тукла концентрисаном

ватром непријатељске линије, а енглеске патроле су узнемиравале непријатеља и нанеле му губитке.

— Македонски фронт — Прекисиноћ између 5 и 6 априла непријатељска одељења су, после

НАЈНОВИЈЕ ВЕСТИ

— Женеве.— Килман ће остати још неколико дана у главном стану, где води често разговоре са Кајзером и Хинденбургом. Претресала се и ситуација Немачке. Швајцарски листови мисле, да ће Немачка после ових разговора предложити мир Споразуму.

— Цирих.— Према једном извештају Волфове Агенције, цела је немачка штампа примила са радошћу Бурианово наименовање, јер ће — каже — односи двеју царевина бити тешњи.

— Париз.— Генерал Фош је имао разговор са новим командантом белгијских трупа, генералом Зетлен. Затим је извршио преглед неких белгијских пукова у првој линији.

— Париз.— Према једном телеграму из Цириха »Фремденблат« јавља, да је кајзер напустио главни стан, и да је стигао у Беч и одсео у дворцу Шенбруну. За који дан посетиће цара Карла. Швајцарски листови, коментаришући ову вест, кажу да ће кајзер тражити од цара Карла објашњење о писму упућеном принцу Сиксту Бурбонском.

— Берн.— Штампа немачка почиње да напада претерани бугарски завојвачки апетит и захтеве, и саветује Радославову, да обузда своје амбиције, које се противе интересима осталих савезника.

— Берн.— Јављају из Беча »Франкфуртер Цајтунг«: Наименовање барона Буријана за министра спољних послова далеко је од тога да реши аустроугарску кризу. Уставне странке господске куће држале су један састанак и признале да је ситуација у монархији неодржива. Најфантасичнији гласови круже међу становништвом.

— Уверавају да барон Буријан неће имати већине у аустроугарским делегацијама. Немачки и словенски посланици изјаснили су се против њега. Само ће га помагати посланици из Тисине странке.

— Амстердам.— »Арбајтер Цајтунг« пише, да је лудо веровати да Немачка може сломити Савезнике. Пештански »Аз Ешт« пише: Сваки паметан човек разуме да се рат тако неће моћи свршити.

— Париз.— Из Петрограда: Отпочињу велике демонстрације против Совјета, јер су наступиле вели-

јаке припреме, напала на наше положаје на koti 1050, али су одбијена нашом баражном ватром, с места противнападнута и морала су се повући претрпевши губитке.

— кетешкоће за исхрану. Трагика ситуације је у томе, што цео свет трпи, и црвена гарда и други, тако да влада тешко налази браниоце за себе који би пуцали на народ. То показују догађаји који се одигравају у околини Петрограда и у Царском Селу.

— Свет је правио манифестације, оптужујући совјетску комисију за исхрану. Председник Совјета је узалуд покушавао да брани свој рад, свет није хтео да га чује. Неколико говорника било је ухапшено, али су на захтев манифестаната морали да их пусте.

— Црвена гарда изјављује да су жалбе народне оправдане. Из Петрограда су послали један одред са митраљезима и блиндираним аутомобилима, али је он изјавио да неће пуцати на народ.

— Рим. Граф Боздари, италијански пуномоћни министар у Атини опозват је. Замениће га Романо Авецано, досадањи посланик на црногорском двору.

СРПСКИ ЗВАНИЧАН ИЗВЕШТАЈ

— Солун 9 априла. Ноћас је непријатељ три пута напао ровове источно од Ветреника, које смо му прошле ноћи отели, али је сва три пута нашом јаком ватром одбијен са осетним жртвама. И код села Старовине растерали смо ватром непријатељску patrolу која се приближила нашим рововима.

— Ток ноћашње борбе био је следећи:

— Између 20 и по и 21 часа непријатељ је извршио противнапад на ровове источно од Ветреника, које смо му прошле ноћи отели. Напад је био припремљен пушчаном, митраљеском ватром и бомбама из бацача, а штићен артиљеријском баражом на простору између узетог рова и наших позадних линија са циљем да спречи придолазак наших резерви. Непријатељска одељења напала су ручним бомбама али су нашом ватром била одбијена са осетним губитцима.

— По други пут непријатељ је покушао противнапад на исте ровове у 23 часа, ну и овога пута је ватром био одбијен.

— У 2 часа непријатељ је отворио јаку артиљеријску ватру на већи део наше линије на источној Ветренику, а нарочито на своје изгубљене ровове, покушавајући напад и по трећи пут, али је нашом ватром и овог пута био одбијен.